

РЕШЕНИЕ

№ Ц-19

от 25.06.2021 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 25.06.2021 г., след като разгледа влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 60 състав, по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта по т. 24 и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 24 от посоченото Решение Комисията е утвърдила на „Брикел“ ЕАД, цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 175,94 лв./MWh, премия по чл. 33а от ЗЕ – 85,45 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,56 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 148 657 хил. лв., в т. ч.: разходи – 140 667 хил. лв., от които условно-постоянни – 27 918 хил. лв. и променливи – 112 749 хил. лв.; регулаторна база на активите – 113 168 хил. лв., норма на възвръщаемост – 7,06% , при количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т.ч. собствено потребление – 24 554 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

По жалба на „Брикел“ ЕАД, с влязло в сила Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по административно дело № 10876 от 2020 г., е отменено Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 24, и преписката върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да достигне до този резултат АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), а преписката да се върне на КЕВР за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона. Видно от мотивите на решението на касационната инстанция, тричленният състав на ВАС е приел, че решението на АССГ е валидно, допустимо и правилно.

ВАС е споделил изводите на АССГ за основателност на направеното възражение от „Брикел“ ЕАД относно разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове. Според касационната инстанция, позовавайки се на дерогацията по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за

изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността (Директива 2009/29/ЕО), съдът правилно е приел, че в тази част оспореното решение на регулатора противоречи на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. Това е така, защото КЕВР не е съобщила ежегодното намаляване на безплатните квоти за емисии на парникови газове, което ще доведе до увеличаване на необходимостта от закупуване на по-големи количества квоти през прогнозния регулаторен период в сравнение с отчетния, като е изчислила прогнозните разходи за закупуване на емисии въглероден диоксид на база на количества и цени за предходния отчетен период. ВАС споделя извода на АССГ, че корекциите на КЕВР спрямо дружеството не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., тъй като спрямо дружеството се приспадат безплатните квоти за 2017 г. съгласно Националния план за инвестиции, които са неотнормирани за регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. и са вече оползотворени от него в предходен регулаторен период. По силата на чл. 48, ал. 1 от Закона за ограничаване изменението на климата (ЗОИК) „Брикел“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от Наредба № 5 от 23 януари 2014 г. за регулиране на цените на топлинната енергия (НРЦТЕ). Разпоредбата на чл. 48, ал. 1 от ЗОИК задължава операторите на инсталации, притежаващи разрешително за емисии на парникови газове, до 30 април всяка година да предадат определен брой квоти, равняващи се на общото количество емисии, отделени от инсталацията. За неизпълнение на изискванията на тази разпоредба на операторите на инсталацията се налага имуществена санкция за всеки тон еквивалент въглероден диоксид, за който операторът не е предал квоти. Именно въз основа на тези си законови задължения „Брикел“ ЕАД трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни приходи. ВАС приема, че видно и от съдебната комплексната технико-икономическа експертиза (СКТИЕ), вещите лица установяват, че съгласно схемата за безплатно разпределение на квоти на парникови газове по силата на дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, получаваните от операторите на инсталации безплатни квоти ежегодно намаляват, което води до необходимост за закупуване на емисионни квоти в по-голям размер спрямо отчетените за предходния период. В случай на недостиг на квоти, т.е. при необходимостта да се предадат емисионни квоти над разпределените безплатни такива по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО от 13 октомври 2003 година, за дружеството е налице задължение да ги закупи, което се явява съответен разход. КЕВР не признала заявления от дружеството разход в противоречие на принципа на чл. 31, т. 2 от ЗЕ, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обосноваваните разходи за дейността им. Установено е въз основа на СТИЕ е, че заявените от дружеството за ценовия период 01.07.2019 г. – 30.06.2020 г. прогнозното количество емисии е 681 325 t CO₂, изчислени при заявени прогнозни количества горива за този период 947 603 t въглища и 1310 t мазут. Коригирано количество в решението на КЕВР е 608 922 t CO₂, изчислени при коригираните прогнозни количества горива: въглища 846 301 t и мазут 1310 t мазут. Дружеството правилно е прогнозирано количеството необходими въглеродни емисии на база емисионните стойности по верифицирания доклад на дружеството за 2018 г., като корекцията се дължи на намаление на прогнозното количество гориво за производство на въглища. Разлика между заявените от дружеството прогнозни за емитиране въглеродни емисии през този ценови период (681 325 t CO₂) и относимите за регулаторния период за разпределение безплатни квоти по дерогации по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (177 767.50 CO₂) оформят значителен недостиг на квоти, който трябва да бъде закупен за регулаторния период. Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 503 557.50 единици квоти за емисии CO₂. Съгласно заключението на СКТИЕ по данни на Европейска енергийна борса (EEX - European Energy Exchange) цената за продажба на квоти на първичен пазар през м. юни 2019 г. е била в диапазона 25 €/тон - 27 €/тон, като цената на емисиите през 2019 г. се задържа на нивото

около 25 €/тон. Към средата на годината в началото на м. юли 2019 г. (по време на постановяване на Решение № Ц-18) е на нива около 25.72 €/тон до края на година, като от началото на 2020 г. до 30.04.2020 г. е 21.93 €/тон. При утвърждаване на цените на „Брикел“ ЕАД с Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., Комисията е признала разходи за емисии парникови газове на стойност 19 302 хил. лв., като съгласно изчисленията в СКТИЕ след приспадане на относимите за регулаторния период безплатни квоти, количеството въглеродни емисии, които трябва да бъдат закупени е в размер на 431 154.50 t и остойностени по приетата от КЕВР цена, формират разходи на стойност 21 073 хил. лв., т.е. превишение с 1771 хил. лв. над одобрените. На следващо място, според СКТИЕ заявените от „Брикел“ ЕАД разходи за закупуване на емисионни квоти са технически обосновани и изчислени в съответствие с оповестения от КЕВР общ подход, като корекциите на комисията не са технически обосновани и нарушават оповестения общ подход в мотивите на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., като по този начин се ощетява дружеството чрез намаление на необходимите му квоти (след приспадане на по-голямо количество безплатни квоти) поне с 36 219.50 t CO₂. Касационната инстанция отбелязва, че посочените данни са обусловили извода на вещите лица, че на дружеството ще бъде необходимо по-голямо количество квоти за закупуване, като признатите от КЕВР разходи за емисии, включени в цените са занижени, и те няма да покрият разходите, които дружеството ще извърши през разглеждания регулаторен период, поради което изчислените от комисията разходи за квоти емисии парникови газове са преценени като икономически необосновани. При тези данни и констатации ВАС приема, че правилно първоинстанционният съд е приел за основателно възражението на „Брикел“ ЕАД за незаконосъобразност на утвърдените разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии. Според съда, правилно и законосъобразно АССГ е съобразил разпоредбите на чл. 10а и по чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО, както и прогнозните количества безплатни квоти, които са дължими на дружеството, както и прогнозното количество недостиг на емисиите, които дружеството трябва да закупи, за да бъдат предадени в регистъра до 30 април, следващ отчетната година, в изпълнение на задълженията по 48, ал. 1 от ЗОИК. Касационната инстанция приема, че АССГ обосновано е приел, че дружеството трябва да извърши разходи за покупка на емисионни квоти, които са пряко свързани с лицензионната му дейност и които трябва да се включат в утвърдените прогнозни необходими годишни разходи на основание чл. 8, ал. 1 и чл. 32, ал. 1, т. 1 от НРЦТЕ.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд за незаконосъобразност на извършената с оспорения акт корекция на условно-постоянни *разходи за ремонт*. КЕВР е извършила корекция на разходите за ремонт от 3 046 хил. лв. на 1 246 хил. лв. или с 1 800 хил. лв. до нивото на отчетената стойност през 2018 г. Касационната инстанция приема за правилно установеното от АССГ, че КЕВР е намалила разхода без подробен анализ на заявените за необходими от дружеството такива, съобразно характеристиката на използваните от него съоръжения и необходимостта от такива в конкретния период за всяко от тях. съдът прием, че видно от доказателствата по делото, дружеството е представило към заявлението за утвърждаване на цени и подробна ремонтна програма, като са описани видовете дейности и техните стойности. Въпреки представената ремонтна програма, Комисията извършва корекция на заявените разходи за ремонти до отчетените за минал период пред 2018 г. От изслушаната и приета по делото експертиза се установява, че са необходими основни ремонти на Турбогенератор № 1 и № 2, Парогенератор № 2 и № 5, както и са необходими ремонти на други основни и спомагателни съоръжения на „Брикел“ ЕАД, описани изчерпателно в направеното заявление от дружеството. ВАС приема, че правилно и обосновано, съдът от първата инстанция се е съобразил с установеното в СКТИЕ, като е приел, че непризнаването на разходите за ремонти в заявения размер ще доведе до непълно възстановяване на разходите за ремонти, в случай че бъдат извършени, или ще доведе до неизвършване на всички планирани ремонтни дейности, като неизвършването на планираните ремонтни дейности поради липса на финансов ресурс, който да бъде осигурен и покрит чрез утвърдените цени, относими за регулаторния период, би довел до влошаване на техническите характеристики на съоръженията, повишена аварийност при някои от тях, които са предпоставки за възникване на допълнителни непредвидени разходи и нарушава енергийната сигурност и доставка на енергия. ВАС споделя извода на АССГ, че

непризнаването на присъщо-необходими разходи и невключването им в цените във всеки случай се отразява в непълно възстановяване на икономически обосновани разходи, което рефлектира в намаление на утвърдената възвращаемост, което са явява в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 2 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия следва да възстановяват икономически обоснованите разходи за дейността им, в т.ч. и разходите за ремонти. В тази връзка, касационната инстанция достига до извода, че разходите за ремонти са явяват технически необходими и обосновани с цел гарантиране на нормалната експлоатация на енергийните съоръжения, поради което АССГ правилно е приел възражението на дружеството за основателно и доказано.

ВАС приема за правилни изводите на административния съд по отношение на **разходите за заплати и възнаграждения**. Касационната инстанция счита, че КЕВР, прилагайки един и същ процент увеличение, без да отчита конкретното изоставане на дружеството спрямо средната заплата в сектора, е нарушила принципите за съразмерност и равенство, обективирани в чл. 6 и чл. 8 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), както и специалната уредба по чл. 23, т. 3 от ЗЕ, задължаващ при упражняване на правомощието си за ценово регулиране, Комисията да осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия, като не е отчетена спецификата на всяко конкретно дружество и респективно не позволява на дружествата със заплати по-ниски от средномесечните за сектора да достигнат тези нива. Според съда, предвиденото увеличаване няма да преодолее съществуващото изоставане на средната работна заплата в дружеството в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“, която е в размер на 1 846 лв., съгласно данни на Националния осигрителен институт (НСИ). В случая при прилагане на общия подход е нарушен принципът на чл. 23, т. 3 от ЗЕ и по отношение на процесното дружество не е отчетено значителното изоставане от средната заплата за отрасъла, а именно с 528 лв. (от 1318 лв. на 1846 лв.). ВАС посочва, че видно от СКТИЕ достигането на средна заплата за дружеството от 1318 лв. на месец при увеличение 10% няма да достигне посочените нива на заплати в отрасъла, нито ще бъдат достигнати през следващия ценови период, на който се позовава регулатора, предвид на това, че изоставането от останалите дружества в отрасъла не може да бъде достигнат при прилагане на общ подход и увеличение с 10% спрямо всички дружества. От заключението на СКТИЕ се установява, че 10% увеличение на разходите за възнаграждения на всички дружества, не отчита пазара на труда в различните региони на страна и трудностите за намиране на работници и служители в конкретното дружество. В тази връзка касационната инстанция счита, че в тази си част решението на КЕВР е постановено в нарушение на чл. 23, т. 3 от ЗЕ, след като регулаторът не осигурява равнопоставеност между енергийните предприятия и не отчита спецификата на конкретно дружество „Брикел“ ЕАД. Според съда, еднаквото третиране изисква не прилагане на един и същ процент увеличение спрямо всички дружества от сектор „Топлоенергетика“, а изравняване на заплатите до средната за сектора, което означава различен процент в зависимост от спецификите на всяко дружество.

Касационната инстанция приема за основателно и възражението на „Брикел“ ЕАД по отношение на **нормата на възвръщаемост на привлечения капитал**, като излага следните мотиви: съгласно чл. 31, т. 4 ЗЕ цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитал. Установено е от съда, че „Брикел“ ЕАД е заявило „норма на възвръщаемост на привлечения капитал“ в размер на 10.88%, като с оспореното решение на КЕВР е определен размер от 3,57%. По този ценообразуващ елемент касационната инстанция споделя приетото от АССГ, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указания за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. Според ВАС, за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материални закон въз основа на установените по делото обстоятелства, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. С обжалвания

административен акт КЕВР е утвърдила норма на възвръщаемост на привлечения капитал на база на статистически данни на БНБ към м.12.2018 г. ВАС споделя извода на АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към м.12.2018 г. да се прилагат към кредити, привлечани от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Според съда, включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правно обвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като среднопретеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В случая, КЕВР е коригирала нормата на възвръщаемост на привлечения капитал от 10.88% на 3,57%, спрямо пределна пазарна цена на привлечения капитал към м. 12.2018 г. по данни от БНБ. В тази връзка, ВАС приема за правилен извода на първоинстанционния съд, че пределната пазарна цена на заемния капитал трябва да се утвърждава към момента на договаряне на съответния привлечен финансов ресурс, тъй като дружествата нямат задължение, а не във всички случаи имат и възможност за периодични предоговаряне или рефинансиране на сключените договори за кредит предвид договорни ограничения и неустойки, а също и различната им кредитоспособност. Въз основа на това, включването в цените нормата на възвръщаемост на привлечения капитал под приложимия средно претеглен размер по силата на действащите договори за кредит, би довело до намаляване на неговата възвръщаемост, като получената разлика се покрива за негова сметка. В тази връзка, в касационното решение се посочва, че регулаторният орган при връщане на преписката за ново разглеждане следва да изложи мотиви относно извършената корекция в частта по отношение приетата среднопретеглена норма на възвръщаемост с оглед спазване на принципа по чл. 31, т. 4 от ЗЕ – цените да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала, както и прилагане на чл. 8, ал. 4 от Наредба № 5, като утвърди прогнозен размер на разходите, свързани с лицензионната дейност, като прецени тяхната икономическа обоснованост въз основа на представените от енергийното предприятие писмена обосновка и доказателства, като неразделна част от заявлението за цени, а самата оценка за икономическа обоснованост на разходите и връзката им с изпълнение на лицензионната дейност се извърши въз основа на сравнителни анализи, както и при използване на данни от националната и международна практика и като се вземат предвид отчетените резултати на регулираното предприятие при спазване принципите на регулирането по ЗЕ.

ВАС споделя извода на АССГ за основателност на възражението на дружеството по отношение на **разходите за достъп до електропреносната мрежа**. Касационната инстанция приема за правилни изводите на административния съд, че разходите за осъществяване на лицензионната дейност по производството на електрическа енергия на „Брикел“ ЕАД за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими и произтичат от законовото задължение на всички енергийни производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ. ВАС приема и констатациите от изготвената СКТИЕ, според която невключването в цените на разходите за достъп до електропреносната мрежа, ще се отрази в непълно възстановяване на разходите, които дружеството реално извършва, което ще доведе до намаляване на неговата възвръщаемост. В тази връзка касационната инстанция счита, че тези разходи са присъщи и всеки енергиен производител извършва, а невъзстановяването им противоречи на разпоредбите на чл. 23, т. 5 и чл. 31, т. 1, т. 2 и т. 4 ЗЕ, тъй като така се нарушава равнопоставеността между отделните категории енергийни предприятия и се утвърждават цени, които са дискриминационни и не възстановяват икономически обосновани разходи за дейността на производителите на високоефективно комбинирано производство на електрическа енергия.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). Предвид влязлото в сила съдебно решение и разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР.

С отмененото решение на КЕВР за „Брикел“ ЕАД са определени и утвърдени цени, считано от 01.07.2019 г., а ценовият период, през който тези цени са прилагани, е съответно до 30.06.2020 г. При повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените със същото решение цени следва да бъдат приложими за посочения период.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда указания с Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, трето отделение, 60 състав по адм. дело № 8649/2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10876 от 2020 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Брикел“ ЕАД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 23 538 хил. лв. (503 558 т. * 23,9 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 503 558 тона, съобразено с установеното в мотивите на Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на ВАС по адм. дело № 10 876 от 2020 г., като разлика между прогнозните емитирани въглеродни емисии при производството на дружеството през този ценови период (681 325 t CO₂) и очакваните за разпределение безплатни квоти по дерогация по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2009/29/ЕО (177 767,50 CO₂). Според изчисленията в СКТИЕ, недостигът на квоти възлиза на 503 557,50 единици квоти за емисии CO₂.

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (**46,74 лв./тон CO₂**). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че ценовия период 01.07.2019 г. ÷ 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data-→Environmental Markets-→Auction Market-→ Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>

2. Разходи за ремонти:

Заявените от дружеството разходи за ремонт в размер на 3 046 хил. лв. са коригирани на 2 384 хил. лв., съгласно отчетените от дружеството за регулаторния/ценови период.

3. Разходи за заплати и възнаграждения:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за заплати и възнаграждения на „Брикел“ ЕАД са определени в размер на 10 886 хил. лв. В тази връзка е направена корекция на предложените от дружеството разходи за заплати и възнаграждения в размер на 11 376 хил. лв., като същите са намалени с 490 хил. лв.

За регулаторния/ценови период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. за дружествата от сектор „Топлоенергетика“ КЕВР е счела за обосновано да бъдат увеличени разходите за заплати и възнаграждения и свързаните с тях осигурителни вноски и социални разходи до 10% в сравнение с отчетените такива, ако са налице мотивирани обосновки за необходимостта, икономическа целесъобразност или значително изоставане на средната работна заплата в съответното дружество в сравнение със средната месечна заплата на наетите лица по трудово и служебно правоотношение през 2018 г. в отрасъл „Енергетика“ в размер на 1 846 лв. по данни на НСИ.

Предвид аргументите на „Брикел“ ЕАД по отношение на заявените разходи за заплати и възнаграждения за дружеството е икономически обосновано нарастване на тези разходи с 10,05%, предвид на това, че същото е в по-висок размер от реалния темп на нарастване на заплатите в дружеството, както и с оглед на това, че повишаването на заплатите е в обхвата на управленските решения на дружеството.

В допълнение към горното, средната брутна месечна заплата на наетите по трудово и служебно правоотношение за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. за югоизточен район е в размер на 1 088 лв., а за гр. Стара Загора е в размер на 1 189 лв., съгласно представително извадково проучване на НСИ (файл с наименование „Labour_1.1.2.2.xls“), публикуван на интернет страницата на НСИ на адрес:

<https://www.nsi.bg/bg/content/3930/%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D0%B8%D1%81%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%B5%D1%81%D0%BA%D0%B8-%D1%80%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BD%D0%B8-%D0%BE%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D1%81%D1%82>

Съгласно комплексната съдебна технико-икономическа експертиза включените в цените на „Брикел“ ЕАД разходи за заплати и възнаграждения формират средна работна заплата в дружеството в размер на 1 318 лв.

4. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“ (Указания-НВ) дружеството е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 10,88%. В горепосочената справка Приложение № 3 дружеството производител е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. В тази връзка е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. В резултат за дружеството възниква задължение да предоговори със съответните си кредитори лихвените нива на взетите кредити, в съответствие с пазарните такива. По тези съображения е прието за обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. В допълнение следва да се има предвид, че съгласно чл. 23, т. 4 от ЗЕ при утвърждаването на цените Комисията следва да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. В тази връзка за регулаторни цели при определянето на ценообразуващите елементи КЕВР следва да се

съобразява с пазарните им стойности, за да не допусне ощетяване на едната или другата страна. Също така, според т. 41 от Указания-НВ Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. Отчитането на факта, че кредитите са привлечени от дружеството в предходни периоди, когато лихвените нива са били различни и кредитополучателите не са предоговорили лихвените проценти е в разрез с разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 31, т. 4 от ЗЕ. Това обстоятелство демотивира мениджмънта на дружеството да търси опции за предоговаряне на условията по договорите за съществуващите кредити, като дори създава условия за сключването на нови такива при непазарни нива, в т. ч. и със свързани лица, с което неоснователно през цените на електрическата енергия би увеличило маржа си, съответно ощетило крайните клиенти. Следва да се има предвид, че банките към настоящия момент работят в условия на изключителна конкуренция, като в борбата си за пазарен дял рефинансират, съответно предоговарят лихвените нива до пазарните такива по съществуващите кредити. Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и именно непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не е в съответствие с тази норма.

5. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

Съгласно чл. 11, ал. 5 НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1-4 и чл. 33 от Закона за енергетиката в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 33, ал. 6 ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т. е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следва да се посочи, че част от произвежданата от дружеството електрическа енергия, за реализирането на която му е необходим достъп до електропреносната мрежа, се продава на свободния пазар, а не при условията на регулирани цени. Разходите за продаваната при пазарни условия електрическа енергия се компенсират съобразно пазарните механизми и в случая държавна намеса не е допустима. Разходи за достъп до електропреносната мрежа са коригирани от 419 хил. лв. на 0 лв

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,73 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т. ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4, чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с Решение № 4660 от 19.08.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 60 състав, по адм. дело № 8649 от

2019 г., оставено в сила с Решение № 4264 от 01.04.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 10 876 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Брикел“ ЕАД, за периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 189,50 лв./MWh
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ – 99,01 лв./MWh
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 69,73 лв./MWh
4. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1 и т. 3:
 - Необходими годишни приходи – 154 078 хил. лв., в т. ч.:
 - Разходи – 146 041 хил. лв., от които условно-постоянни – 29 056 хил. лв. и променливи – 116 985 хил. лв.;
 - Регулаторна база на активите – 113 840 хил. лв.
 - Норма на възвръщаемост – 7,06%
 - Електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 452 000 MWh, в т. ч. собствено потребление – 24 554 MWh
 - Топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 12 962 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ДОЦ. Д-Р ИВАН Н. ИВАНОВ

ЗА ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

ЮЛИЯН МИТЕВ

(Съгласно Заповед № 554 от 18.06.2021 г.)